

komme i alt Fald synderligt ud over det Beløb, der er opført paa de aarlige Finanslove, nemlig af Sorø Akademis Midler 1: 107,000 Kr. Skal man gaa ud over dette Beløb, tror jeg, det vil være rettest, at Statskassen bærer Udgifterne direkte med et bestemt Tilskud af Sorø Akademi. Jeg for mit Vedkommende finder i alt Fald at burde værges Sorø Akademis Midler mod yderligere at blive belastede med Udgifter til dette Djemed; jeg tror ikke, det vilde være forsvareligt over for andre Opgaver, Sorø Akademi har. Dertil kommer, at man kun med Varsomhed bør røre ved de Tilskud, som allerede ere tilstaaede de Realskoler rundt omkring i Landet, som ved Fortjættelse gennem en længere Tid have vist at have Levedygtighed. De have ganske vist faaet en Frist ved den Anmærkning om eventuel Revision, som allerede for flere Aar siden er indsat paa Finansloven, saa de ville ikke kunne beklage sig over en Nedfættelse. Jeg tror dog, at alle ville være enige om, at saadanne Nedfættelser bør foretages med nogenlunde Varsomhed. Endelig staaer der for Tiden baade her i Kjøbenhavn og uden for Kjøbenhavn en stor Række private Realskoler, som have et velbegrundet Krav paa, naar der bliver Spørgsmaal om almindelige Regler, at stilles lige i Henseende til Tilskud med dem, der allerede ere opførte paa Finansloven som berettigede til Tilskud. Det er disse forskjellige Hensyn, der skulle tages i Betragtning, naar vi skulle indføre almindelige Regler. Det glæder mig, at der fra flere Sider er udtalt Tilslutning til det Forslag, som er betegnet med Nr. 4, og som er udarbejdet af Regeringens tilsynshavende ved Realskolerne. Det forekommer mig ogsaa at maatte være det efter Omstændighederne mest brugbare. Jeg kan ogsaa slutte mig til meget af, hvad det ærede Medlem for Assens (Werntsen) udtalte, baade med Hensyn til hans almindelige Bemærkninger om Realskolerne's Nytte og hans Frygt for, at Realskolerne skulde yderligere udvikle sig, saavel som ogsaa til den Form, hvorunder han mente, man rettest burde ordne dette Forhold, nemlig ved særlig Lov. Det er ogsaa det, jeg nærmest har for Øje, og jeg haaber, at det i alt Fald i næste Rigsdagsamling vil kunne komme til Afgørelse fra Regeringens Side, saa at den her vil kunne tage et endeligt Standpunkt. Det vil saa være Rigsdagens Opgave at hjælpe Regeringen til at komme til en Løsning. Men jeg ser meget vel, at det kan være vanskeligt at komme til Ende med Overvejelserne. Ude i Landet vil man selvfølgelig — det er jo menneskeligt — indrette sit Synspunkt og Stilling til dette ny Forslag

efter, hvilken Virkning det har med Hensyn til Tilskuddet for de enkelte Skoler. Jeg tvivler ikke paa, at man her i Rigsdagen vil være hævet over at tage slige Hensyn til de enkelte Realskoler's Stilling; men ikke desto mindre kunde det jo dog volde Vanskeligheder i flere Retninger.

Jeg har saa kun tilbage at besvare enkelte Forespørgsler, der ere rettede til mig fra enkelte Medlemmer. Saaledes udtalte det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3dje Valgkreds (Dsc. Hansen) sig angaaende Tilsynet med Provinsmuseernes Indkøb af Kunstgenstande og henstillede til mig, om det ikke kunde være ønskeligt at faa en Ordning, hvorefter det almindelige Kunstnersamfund skulde udvælge et vist Antal Mænd, der kunde faa Indflydelse paa, hvorledes Indkøbet af Kunstværker til Provinsmuseerne foregik, idet det er af Vigtighed, at Statens Midler anvendes paa forsvarelig Maade. Jeg skal herved bemærke, at Ministeriet allerede har haft sin Opmærksomhed henvendt paa, at der bør indføres en vis Kontrol med Provinsmuseernes Indkøb af Kunstgenstande. Under 1ste April forrige Aar udgik der derfor til Bestyrelserne for Kunstmuseerne i Provinserne et Circulære, hvori man henleder Bestyrelsens Opmærksomhed paa, at det er Kunstmuseets Opgave at repræsentere den danske Kunst, at Hovedvægten derfor maa lægges paa at faa de betydeligere danske Kunstnere repræsenterede ved saa gode Arbejder, som Forholdene tillade, og at Indkøbet derfor fortrinsvis bør ske ved Foraarsudstillingerne paa Charlottenborg og, for saa vidt ældre dansk Kunst angaar, paa Auktioner. Bestyrelsen er berettiget til i saa Henseende at søge Raad og Bistand hos Direktøren for den kongelige Maleri- og Skulptursamling. Det er altsaa den Vej, man fra Ministeriets Side har ment at burde gaa, at man henviser Museerne til at søge Raad og Bistand hos Direktøren for den kongelige Maleri- og Skulptursamling. I Forbindelse hermed har man tidligere udtalt over for Kunstmuseerne, at man med Hensyn til Museernes historiske Afdeling maa henvise dem til at føre Forhandling med Direktøren for det kongelige oldnordiske Museum. Smidlertid maa det jo erkendes, at der fra Statens Side bør indrømmes Museerne en vis Frihed med Hensyn til disse Indkøb, idet i alt Fald de fleste af Museerne sikkert raade over Midler ved Siden af Statsmidlerne, som de anvende til slige Indkøb, og det er jo ikke altid let at skønne, om ikke disse Indkøb kunne tilfredsstille vedkommende Provinsbeboeres kunstneriske Trang uden derfor at kunne staa for